

NEKROLOG

Sam Mitchell 1950 - 2006

v/ Copenhagen Blues Festivals tidligere leder Børge "Bicipes" Jensen.

Sam døde i torsdags i Liverpool, da hans hjerte gav op. Hans indtræden på den danske bluescene, fik mange til at spærre øjne og ører op. Den danske slideguitarist Kim Gutman, hentede ham til Danmark, ringede mig op, fortalte mig at Sam var i byen og spurgte om jeg havde lyst til at spille et job med dem i Hånd i Hanke i Griffenfeldtsgade. Jeg kunne ikke sige nej, jeg kendte Sam fra en række worksshopagtige indspilninger, som Stefan Grossman havde produceret på sit eget plademærke Kicking Mule, samt en række plader i eget navn på samme selskab, men osse fra hans arbejde med Long John Baldry, Kevin Ayers, Charlie Musselwhite, Dana Gillespie m. fl. Hvad de færreste måske ved er, at både Rolling Stones og The Who havde bud efter ham, når det kneb.

Danske Sandmen, foretog et indlysende fornuftigt valg, da de hyrede Sam, som nærmest tapetserede gruppens produktioner med LYD.

Sam havde det ikke fra fremmede, hans far, Sammy Mitchell spillede lap steel, d.v.s., forvaltede hawaii-guitaren hos Felix Mendelsohn and his Hawaiian

Serenaders, et af Englands og tidens største showbands, som huserede fra sidst i trediverne til ind i de tidlige halvtressere. Med i ensemblet var en ung, lidt for ung, malaysisk / kinesisk showgirl og Hooladanser, Barbra Hamed, som var meget forelsket i den noget ældre Sammy Mitchell. Han holdt hende hen, men hun gav ikke op og det har vi meget at takke hende for.

Stilmæssigt var Sam en ener og indflydelsen fra hans far skinnede tydeligt igennem, der var ligeså meget Hawaii i ham, som Mississippi Delta Blues og Rock & Roll, inspireret af hans egen generations store rockguitarister. Han var i høj grad til stede, når han greb sin Stratocaster og når det skete, blev der naturligvis spillet højt.

Sams død har berørt mange, både kolleger og publikum herhjemme. Hans mandagskoncerter i Mojo er legendariske og hans indsats for den genre han beherskede, har været inspirerende for mange danske guitarister. Måske vil det vise sig, at hans betydning, på længere sigt, er større end vi umiddelbart aner.

Kære Sam, hvil i fred